

U S N E S E N Í

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 12. března 2021 v trestní věci odsouzeného P. F., nar. , t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, t a k t o:

Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Okresního soudu v Kladně sp.zn. 2 T 9/2018 ze dne 31.5.2018 a Okresního soudu v Litoměřicích sp.zn. 24 T 115/2019 ze dne 16.1.2020, z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

Odsouzený podal u zdejšího soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedených rozhodnutí. Konec trestu připadá na den 26. 10. 2022 a lhůta potřebná k podmíněnému propuštění (výkon poloviny uloženého trestu) uplynula dne 26. 7. 2020.

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z provedených důkazů má soud za prokázané, že odsouzený nesplnil všechny zákonné podmínky, jejichž splnění je nezbytné k rozhodnutí o podmíněném propuštění. Je nepochybné, že si odsouzený splnil podmínku časovou, když vykonal potřebnou délku trestu, v daném případě 1/2 uloženého trestu odnětí svobody. Je možné dospět k závěru, že odsouzený splnil i druhou podmínku, tedy že prokázal svým chováním a plněním svých povinností patřičné polepšení. Dle názoru soudu však nebyla splněna nejdůležitější podmínka, to je, že lze očekávat vedení řádného života odsouzeným v budoucnu po podmíněném propuštění.

Při hodnocení chování a plnění povinností odsouzeného, respektive při hodnocení potřebného polepšení soud vycházel především z hodnocení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnocení se podává, že odsouzený je naprosto bezproblémový vězeň. Jeho chování je v souladu se zásadami slušného chování, je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a během výkonu trestu byl celkem 4x kázeňsky odměněn. Jak již soud uváděl shora, odsouzený svým chováním v průběhu výkonu trestu a plněním si povinností skutečně prokázal patřičné polepšení a soud nemá k jeho chování ve věznici žádné připomínky, ba naopak hodnocení odsouzeného je třeba vy zdvihnout.

Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody však není v tom, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po

odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je totiž na místě jen tehdy, jestliže vzhledem ke všem okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a že tu není pro společnost příliš velké riziko jeho recidivy.

Hlavním a zároveň jediným důvodem pro zamítnutí žádosti odsouzeného je obava soudu, že by se odsouzený po podmíněném propuštění dopouštěl další trestné činnosti, tedy že by nevedl řádný život. K tomuto závěru dospěl soud s ohledem na skutečnost, že se odsouzený při pobytu na svobodě opakovaně dopouštěl trestné činnosti. V rejstříku trestů má celkem 19 záznamů. V současné době je již poosmé ve výkonu trestu odnětí svobody. Ačkoliv byl vůči odsouzenému v minulosti nejprísnější trest již užít, neodradilo jej to od páčání další trestné činnosti. Je tedy zřejmé, že odsouzený je schopen opakovaně spáchat trestný čin, a to i s delším časovým odstupem, přestože již byl za takový trestný čin v minulosti potrestán. Uložené tresty tak pro něj nejsou dostatečným ponaučením, ani motivací k vedení řádného života. Výše uvedenou obavu soudu navíc umocňuje významný fakt, který soud nemohl nechat bez povšimnutí, a to že odsouzený již byl v minulosti z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 25. 3. 2010, sp. zn. 1PP 52/2010, přičemž nevedl ve zkušební době řádný život, a proto mu byl výkon zbytku trestu nařízen. Ačkoliv se jedná o „opatření“, které bylo ve vztahu k odsouzenému užito již v roce 2010, tedy před přibližně 10 lety a za tu dobu mohl odsouzený samozřejmě přehodnotit svůj postoj k vedení řádného života, je však patrné, že tento výjimečný postup soudu ponechal odsouzeného chladným a neměl na něj očekávatelný výchovný vliv, neboť se od doby podmíněného propuštění dopouštěl v podstatě nepřetržitě trestné činnosti a tak jeho nynější opětovné užití prakticky nepřichází v úvahu. Dle názoru soudu je riziko recidivy příliš vysoké, a tak nelze dospět k závěru, že by byla splněna podmínka příznivé prognózy. Na závěr o nesplnění třetí podmínky nemůže nic změnit ani složitá situace ohledně zdravotního stavu otce odsouzeného.

Dle názoru soudu nebyla splněna třetí podmínka příznivé prognózy, a proto soud žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

V Kladně dne 12. března 2021

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajarová.